

CONTROVÈRSIA I CONFUSIÓ EN EL DIAGNÒSTIC DE LA FIBROMIÀLGIA

PER MARIE McCULLOUGH

.....

Philadelphia - Milions d'americans tenen dolor crònic extens i incapacitat als músculs i a l'esquena. Tot i així, no se'ls troba cap anomalia. Pateixen fibromiàlgia. "La síndrome és comuna, confusa i controvertida" diu Don Goldenberg, reumatòleg i investigador de la Universitat Tufts de Boston. Goldenberg i altres experts van presentar el darrer estudi sobre la fibromiàlgia a la trobada anual de la darrera setmana de l'American College of Rheumatology, que va tenir lloc al Centre de Convencions de Philadelphia. Aquests reumatòlegs estan especialitzats en malalties que provoquen inflamació o dolor als músculs i articulacions.

No hi ha marcadors objectius de la fibromiàlgia - no podem trobar més que rajos-X, anàlisis de sang, biòpsies musculars o MRI. Per a molts pacients, la fibromiàlgia va acompanyada de dues síndromes més, difícils de diagnosticar: fatiga crònica i bufeta irritable. La depressió és també un fet comú. Com a resultat d'això, molts metges i, fins i tot, molts reumatòlegs eminents "es qüestionen l'existència de la fibromiàlgia" va dir Goldenberg. La genuïna desgràcia dels pacients és freqüentment discriminada com a imaginària o psiquiàtrica, en la seva naturalesa. Encara que les arrels de la fibromiàlgia estan sense aclarir, la major part dels investigadors creuen que impliquen la química del sistema nerviós, els anomenats neurotransmissors, que regulen el son, l'estat anímic, el pensament i la percepció del dolor. Una pista del paper que juguen els neurotransmissors és que el patró del son dels pacients de fibromiàlgia és deficient en la fase més profunda. Una altra pista és que les drogues antidepressives que actuen en certs neurotransmissors disminueixen el dolor d'alguns pacients. I encara una altra pista és que molts pacients es queixen de sentir-se confusos i amb mala memòria. Malauradament, les seves impressions són encertades, afirmen Jennifer M. Glass i Denisse C. Park, investigadores de la Universitat de Michigan a Ann Arbor.

Les científiques van donar tests de memòria, de processament d'informació i de fluïdesa verbal a tres grups: pacients de fibromiàlgia, persones sanes de la mateixa edat que els pacients i gent més gran sense fibromiàlgia. Tot i que els pacients de fibromiàlgia van processar la informació (per exemple, relacionant parelles de figures) tan ràpidament com el grup sa, la seva memòria i fluïdesa els va posar a l'alçada del grup de gent gran. En un altre estudi presentat la passada setmana, investigadors de la Universitat de Florida van trobar anomalies en la manera en què el sistema nerviós central dels pacients amb fibromiàlgia interpreta les sensacions de dolor. Roland Staud, el reumatòleg que dirigia l'estudi, va dir que quan s'aplicaven breument sondes calentes a les mans dels pacients de fibromiàlgia i als individus sans, els pacients sentien més dolor i durant més temps, i, fins i tot, percebien temperatures no doloroses com a doloroses.

Aquest dolor "neuropàtic" -el mateix tipus que senten els amputats en el membre que han perdut- és molt difícil de tractar, segons Staud. Què pot causar que el sistema nerviós central funcioni malament en la fibromiàlgia? Una teoria que es contempla actualment és que un agent infecciós ataca el sistema immunològic. Una teoria molt diferent que condemna la fibromiàlgia sobre malformacions congènites de l'espina dorsal, ha estat virtualment descartada per la investigació presentada en la conferència pel reumatòleg Daniel Clauw de la Universitat de Georgetown. Aquestes malformacions, que són bastant comunes, poden, a vegades, comprimir els nervis i requereixen intervenció quirúrgica. Però en aquest estudi, Clauw va trobar que les malformacions són tan comunes en subjectes sans com entre els pacients amb fibromiàlgia. Encara que els experts no saben avui dia la causa o causes de la fibromiàlgia, estan d'acord en què

Article del fòrum de
medicina de la web Co-
Cure, on s'ha subscrit

I ACAF. Font: "The
Baltimore Sun". Autora:
Marie McCullough, 10 de
novembre de 2000.

(original en anglès,
traduït per I ACAF)

---

el tractament ha d'incloure, no només medicaments analgèsics i antidepressius, sinó també exercici. El reumatòleg de Boston Daniel Rooks va presentar un estudi que demostrava que els pacients amb fibromiàlgia es poden beneficiar dels exercicis que enforteixen els músculs, així com del moviment que millora la flexibilitat i la resistència. Durant molt de temps, els metges tenien por que els exercicis de força, com ara peses, poguessin augmentar el dolor, o d'alguna manera danyar el teixit, però cap d'aquests pacients va patir cap dany i tots van experimentar millores en la rigidesa, força i fatiga.

ELS GRUPS D'AJUDA MÚTUA (GAM) A L'ACAF

PER DOLORS GARRIGA

Tots els socis coneixeu de l'existència, els dilluns i dimecres a la tarda, dels GAM. Aquí ens proposem explicar-vos una mica en què consisteixen aquestes reunions. Bàsicament som un grup de persones afectades de fibromiàlgia que ens trobem aquests dies de la setmana per poder parlar de la malaltia i de tot el que ella ens suposa. El fet d'assistir-hi no comporta cap compromís personal, només es busca l'alleugeriment, en la mesura possible, de l'ansietat que patim.

Es parla dels símptomes de la malaltia, de com afecten el nostre dia a dia i de la necessitat de canviar l'estil de vida a què estàvem acostumats per un altre de més relaxat, però no per això limitat o aïllat socialment. S'estableix una relació entre iguals que no es troba fora, i aquesta comprensió ens fa sentir que no som els únics que patim la fibromiàlgia. Tots sabem que la malaltia ve acompanyada en molts casos d'estadis depressius o angoixants i des d'aquests grups pretenem disminuir els efectes de tot això. El contacte entre persones amb fibromiàlgia que intercanvien experiències resulta molt beneficiós. És per això que el fet que una persona expliqui els seus problemes i la resta de companys puguin ajudar-la a partir de la pròpia experiència té un efecte molt positiu en tot el grup, tothom hi participa. D'una altra banda, la primera vegada que s'arriba a l'associació i als GAM hi ha un gran desconeixement de què és la malaltia i és per això que intentem donar-ne informació i, aclarir -ne els dubtes que puguin aparèixer i, alhora, ajudar a sortir de l'aïllament voluntari en què moltes vegades ens tanquem.

És gratificant veure com nouvinguts que arriben molt angoixats, amb el pas del temps, adopten una postura diferent enfront de la malaltia. No la podem curar, però intentem fer-la menys pesada de suportar. L'acceptació de la malaltia és el primer pas que cal fer. Hem de fer-nos experts a controlar la pròpia malaltia i responsabilitzar-nos de practicar l'exercici suficient. És això el que s'intenta des dels GAM i desitgem que us sigui d'utilitat.

Reus, novembre del 2000

El nostre agraïment

a la Dolors Garriga,

psicòloga del GAM
